

givningen, men det er altså tilfældet med det her forslag, hvis der er nogen, der skulle være i tvivl.

Nu er jeg selvfølgelig ikke helt så naiv, at jeg tror, at forslaget er udtryk for et vendepunkt – desværre – i regeringens grundlæggende holdninger til forbedring af arbejdsmiljøet, holdninger, som er skåret ud i pap, og som helt kort bygger på, at en skrap lovgivning er af det onde, og at frie tøjler til virksomhedsejerne er af det gode.

Det her forslag er langt hen ad vejen derimod affødt af en aftale mellem den tidligere regering og Grønlands hjemmestyre, og det burde faktisk være gennemført for længst.

Jeg vil ikke gå ind på alle de enkelte dele af forslaget. Vi synes, det er godt, at lovens virkeområde er udvidet, og at virksomhedsledernes ansvar er præciseret. Vi synes, det er godt, at der bliver indført arbejdspladsvurderinger, og at reglerne for unges arbejde skærpes. Vi synes, det er godt, at der indføres regler om bygherreansvar, udbyderansvar osv.

Men så er det også sagt, for på trods af fremskridtene lider forslaget af en række mangler. Først kan jeg ikke lade være med at bemærke – og det er også blevet nævnt tidligere – at de ansatte på små virksomheder med under ti ansatte bliver ladet i stikken. Ingen organisering af sikkerhedsarbejdet, ingen ret til sikkerhedsrepræsentant vil betyde, at de ansattes indflydelse på egne arbejdsforhold parkeres i lommen på arbejdsgiveren. Den tilsvarende situation har vi som bekendt i Danmark, men det gør det jo ikke bedre.

I forlængelse af disse begrænsninger indeholder forslaget også en begrænsning af, hvilke virksomheder der skal lave en arbejdspladsvurdering og hvornår.

I Grønland skal det kun være virksomheder med mindst ti ansatte, der bliver forpligtet til at skabe sig et overblik over de arbejdsmiljøproblemer, der findes på virksomheden. Det er jo netop, hvad arbejdspladsvurderingen går ud på: at skabe sig et overblik over arbejdsmiljøproblemer.

Vi ved godt, at det ikke er med regeringens gode vilje, at det samme ikke er tilfældet i Danmark, og det skyldes jo kun, at regeringen ikke må forringe de danske regler for EU. Og at EU-bureaukraterne er mere visionære end regeringen, er faktisk et eksempel på, hvor skidt det står til med regeringens forhold til arbejdsmiljølovgivningen.

Men tilbage til Grønland, hvor lovforslaget lægger op til, at selv det begrænsede krav om arbejdspladsvurderinger først skal gælde fra 2008. Begrundelsen er, at Arbejdstilsynet og lignende skal have mere tid til at informere og vejlede virksomhederne. Så må jeg altså i al stilfærdighed sige, at hvis det skal tage 3 år, er der enten nogle, som er umanerlig sløve i optrækket, eller nogle, der nok burde ansættes et andet sted.

Som et sidste og nok så vigtigt hår i suppen vil jeg nævne, at lovforslaget overhovedet ikke beskæftiger sig med rådgivning, som kan forebygge ulykker og sygdomme. I Danmark er regeringen som bekendt ved at nedbryde, må man vel sige, det velfungerende BST-system, på trods af at så vel arbejdsgivere som ansatte faktisk har udtrykt tilfredshed med BST.

Når det nu følges op i arbejdsmiljølovgivningen i Grønland, bliver regeringens anstrengte forhold til rådgivning og dermed til forebyggelse – det er jo det, det handler om – sat på spidsen. Det skal simpelt hen ikke indgå i lovgivningen.

Så selv om Enhedslisten altså kan støtte forslaget, fordi der er tale om en forbedring i forhold til gældende lov, mener vi, at der er plads til yderligere forbedringer. En god arbejdsmiljølov i Grønland må nok desværre vente, til vi får en ny regering.

Formanden:

Tak til hr. Søren Søndergaard.

Så er det hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Kristendemokraterne er enige i, at det er hensigtsmæssigt at tilpasse lovene om arbejdsmiljø i Danmark og Grønland til hinanden. Det kunne jo så tilskynde os til her i Danmark at få nogle endnu bedre regler for arbejdsmiljø og på den måde også være med til at give dem det i Grønland.

Men det er fint med ensartede regler eller i hvert fald tilnærmelser mellem dem. Vi har også bemærket, at Grønlands hjemmestyre støtter den her ajourføring, og vi mener faktisk, at det er vigtigt, at de også er med på ideen.

Vi har også bemærket, at der kun skal laves arbejdspladsvurdering, når der er mere end ti personer ansat på virksomhederne. Selv om der er under ti personer på virksomhederne, er det da ganske nødvendigt, at der er et ordentligt arbejdsmiljø, og at det også bliver vurderet.